

vilkaarlig og urigtig, men jeg tror ikke, at det er blevet fremhævet med tilhørlig Styrke. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at der er mange Husmænd uden Jord, der ere uden Familie og ogsaa uden Gjæld, og som altsaa ere velhavende Folk, hvorimod der er Husmænd med Jord, der have stor Familie og tillige ofte en stor Gjæld. Nu er der jo slet ingen Grund til at fritage formuende Husmænd og Snderster for denne Pligt, og jeg skulde derfor foretrække Mindretallets Forslag, hvorved kun uformuende Husmænd og Indfiddere blive fritagne. Men jeg tror, at Regjeringens Forslag er endnu langt at foretrække. Derefter vil jo enhver Mand blive sat i Skat i Forhold til sin Evne til at skatte; thi man maa jo antage, at disse Egninger, der brugtes i gamle Dage, og hvorved der blev sagt: En Indfidd betaler saa Meget, en Husmand saa Meget og en Gaardmand saa Meget, uden Hensyn til deres øvrige Forhold, og som jo allerede nu ere meget sjeldne, ville i Tidens Løb ikke mere forekomme. Den ærede Ordfører fremhævede, at det var ubilligt, at en rig Godseier, der holdt 3 Ejere, kun kom til at overtage 3 Dages Arbejde, medens en fattig Fabrikant, der havde nogle saa Arbejdere, kunde komme til at overtage ligeledes 3 eller flere Dages Arbejde; men denne Ubillighed bliver jo opveiet derved, at den rige Godseier kommer til at betale saa meget Mere til Kommunens Kasse, for at det hele Arbejde kan blive udført, end den fattige Fabrikant. — Den ærede 1ste Landstingsmand for 9de Kreds (N. Rasmussen) har spurgt, hvorfor man skulde tage Byrden fra eet Sted og lægge den hen paa et andet. Jeg skal dertil blot svare: af selvsamme Grund, af hvilken man i saa mange tidligere Love har gjort det Samme; man har jo oftere, naar man har fundet, at Billighed og Retfærdighed fordrede det, forlagt Byrden fra den ene til den anden. — Naar jeg saaledes vil, at Husmænd og Indfiddere ikke skulle fritages for denne Forpligtelse til Snekastningsarbejde, maa man ingenlunde deraf udlede, at jeg ikke skulde have et aabent Die og en varm Følelse for Arbejdernes Nød — det har jeg vistnok i ligesaa høi Grad som de Herrer, der have foreslaaet dette —, men

jeg tror ikke, at det er den rette Maade at hjælpe dem ud af deres Nød paa, og jeg tror, at enhver Beboer af Kommunen bør i Forhold til sin Evne bidrage til at bære de Byrder, som Kommunen er nødt til at paalægge.

Formanden: Da ikke Flere have be-
gjæret Ordet, kunne vi nu gaa til Afstemning. Med Hensyn til denne skal jeg, hvad § 3 og de dertil stillede Ændringsforslag angaar, bemærke, at Ændringsforslaget under Nr. 2 først vil komme under Afstemning. Med dette Forslag under Nr. 2 staa Forslagene under Nr. 6, 8 og 10 i den næste Forbindelse, saaledes at, hvis Forslaget under Nr. 2 forkastes, bortfalde Forslagene under Nr. 6, 8 og 10; hvis Forslaget under Nr. 2 vedtages, ville derimod Forslagene under Nr. 6 og 8 blive betragtede som vedtagne uden Afstemning, medens Forslaget under Nr. 10 vil være at afstemme særlig. Forkastes Forslaget under Nr. 2, gaa vi saa til Forslaget under Nr. 3, og, hvis det forkastes, bortfalde dermed ogsaa Forslagene under Nr. 4 og 11. Der vil da tilsidt blive at stemme over Lovforslagets § 3. Med Hensyn til § 4 vil der naturligtvis eventuelt først være at stemme over Forslaget under Nr. 4, der gaar ud paa en helt ny Affattelse af Paragrafen. Hvis det forkastes, eller hvis det bortfalder i Genhold til den forudgaaende Afstemning over § 3, saa stemmes der over Udvalgets Flertals forskellige enkelte Forslag til § 4 og derefter over § 4 i forandret eller uforandret Skikkelse. Ved § 5 stemmes der eventuelt først over Forslaget under Nr. 10 eller over Forslaget under Nr. 11, og hvis intet af dem kommer under Afstemning, eller Forslaget ved Afstemningen forkastes, stemmes der over selve Paragrafen.

Man gik derefter til Afstemning.

Lovforslagets § 1 (se Tillæg A Sp. 1631—32) betragtedes som vedtagen uden Afstemning.

1) Ændringsforslag af Udvalgets Flertal under Nr. 1 til § 2:

Andet Stykke affattes saaledes: